

נחמה דואק

תצנוט: מינאל קוטר

שרת התקשורת, דליה איציק, לא ישנה השבוע כלילות. אבל לא בגלל פרשת הטוסים הטרויאניים ואפילו לא בגלל השאלה אם המועמד שלה, שמעון פרס, ניצח בהתמודדות על ראשות מפלגת העבודה. היא לא ישנה, מפני שבשבוע הבא הכן האמצעי שלה, אורי, שזוה עתה השתחרר מהצבא, נוסע להודו.

“הוא נוסע להודו, ואני הולכת למוח. יש שיר של אריק איינשטיין, ‘עוף גוזל’ ובו השרה ‘מוחיק לי’ בג’ רון’. או פשוט מתחיר לי בנרון”.

בתספורת קוצים חדשה ובגורה משופרת, פרי עבודה יומית במכון כושר, איציק מכריזה השבוע על כוונתה להתמודד על ראשות מפלגת העבודה וראשות הממשלה. לא עכשיו, אבל בהחלט בעתיד. “כל עוד שמעון נמצא”, היא אומרת, “ואני מאחלת לו עד 120, אני לא רואה את עצמי מתמודדת. אחרי כך זו בהחלט אופציה”.

– את מריגשה שהגיע זמנך, לאתר עידן הגנרלים?
“אלי דווקא אחרי שהיו כמה גנרלים שלא כל כך הצליחו, אני יכולה להוכיח שלא חייבים להיות גנרל כדי להצליח. אנגב, אני לא מריגשה שום רגש נחיתות מול אף אחד מהמתמודדים על ההנהגה. האם יש לי ערך מוסף כאישה? אני מקווה. אני מעריכה שבגישה של אמא יש ערך מוסף: יש חמלה ויש הקשבה. החברה הישראלית ערוכה לקבלת אישה בראש המערכת. כידוע, לנשים קשה יותר ולכן אנחנו מואמצות יותר ונצליחות. אני מאמינה בניסיון חיים פוליטי. בעוד גנרלים מצגיגים את הטיפוס על הג’בלאות כחלק מהליך החניכה שלהם, הם לא מתמודדים עם בעיית יוזימויות. ואז הם נוחתים לשרה הפוליטי ונאלצים להתמודד על בעיות שורות לשיח הצבאי המושתת על הנתחות ופקודות”.
בעודה עומדת בראש המטה האסטרטגי של שמעון פרס לראשות המפלגה והממשלה, נאלצה השרה איציק להתמודד עם הנזקים שהולל הטוס הטרויאני, שחודר למספר חברות שנמצאות בתחום הרגולציה שמשרדה מבקש לאכוף. כך חברות הכבלים, כך חברות הסלולר ריות וגם ‘בוק’ שלא מככר הופרטה על ידיה. היא חר ששת הטוס הריוגול העיקר הגיע גם להתמודדות על הערוץ השני. הרבה כסף ויצרים היו מונחים על כף המאזניים. היא משוכנעת ומקווה שלשם זה לא הגיע.

“תחושה שהכל פרוץ”

הדריעה על הריוגול העסקי הועברה לידי שרת התקשורת יומיים־שלושה לפני שזו התפוצצה ברעש אדיר וכחפה איתה את המשק, שרק לאחרונה החל להתאושש משנות האינתיפאדה הקשות. “נמסר לי שיש צו איסור פרסום, ושהחקירה מקיפה חברות שקשורות לשוק התקשורת, שעליו המשרד בראשותי מופקד. ניסיתי לכרז ולא קיבלתי פרטים באופן פורמלי”, סיפרה השבוע השרה והסיפה: “אני מקווה שהפרשה מוגזמת ושיש פער גדול בין הצגת הדברים לבין המציאות. אם יתברר שאכן בוצע ריוגול עסקי, יהיה צורך בנדיק בית יסורי, הן בתחום האכיפה והן בחקיקה. החברות החשודות לכאורה נתונות לרגולציה שבאחריות משרד התקשורת. אין לי סמכות לפטר מנהלים שטרוד, אם סרוחו, אך בהחלט ארציא להם כרטיס אדום”.

כשהזומנה השבוע איציק לאירוע של חברת פלא’פון, שחלק מעובדיה נחקרים בחשד למעורבות בפרשת הטוס הטרויאני, היא התלבטה. לאחר התייעצות

“צריך כאן ממשלת ג’וליאני”

איציק. תספורת חדשה ומכון כושר

דליה איציק משוכנעת שהחברה בישראל ערוכה לקבל אישה כראש הממשלה (“יש לנו חמלה והקשבה”), אבל תתמודד רק אחרי פרישתו של שמעון פרס (“הוא מביא יותר מנדטים מכל האחרים”) • היא מוטרדת מהפשע המתולנל ומפרשת הריוגול העסקי (“אוציא כרטיס אדום למנהלים שסרוחו”), אבל יותר מכל היא דואגת לבנה שהשתחרר מהצבא ונוסע להודו

ארוכה החליטה להשתתף באירוע. אחרי הכל, עדיין לא הוכחה אשמה. – **מוח מוטריו אותך במרשה הזאת בעיקר?** “תחושה שהכל פרוץ. יש משהו באופי הישראלי שמנסה כל הזמן לעשות מעקפים. סוגרים פירצה אחת, מיד נפתחת אחרת. התחושה היא כמו של מישוה שפרי צו לו לבית ועשו בו כבתוך שלו. חייבים להעביר את המטר, שגם בתחרות אגרסיבית אסור לעבור קווים אדומים. למערכת העסקית אני קוראת להגן על עצמה באמצעי ההגנה הטובים ביותר. בכל מקרה, זימנתי ריון כמשרדי כדי לבחון אילו מהלכים אני יכולה להוביל, כדי למנוע את הנזק ולהיערך עתידית למקרים דומים, חלילה אם יקרו. מטרת משרד התקשורת היא להסדיר את השוק ולאפשר תחרות הוגנת. ואם נגלה שהיתה גניבת מידע, אנכי בחריפות”.

– **במה זה יתבטא?** “לא יודעת. נצטרך לבחון את הענישה ולהתריין עם משרד המשפטים ועם המשטרה, כדי שהרבר לא יהפוך למכת מדינה. זו ממש אלימות”.

– **או בכל פעם מחדעונו, מוצקצקום בלשון ועובי רים הלאה. חרוץ מזעזע, מה תעשי?** “החברה הישראלית עוברת זעזוע. אלימות פושה בכל פינה. ילדים נרצחים בירי ילדים. פניתי השבוע ליועץ המשפטי לממשלה ולשר לביטחון פנים ברוישה לקיים ריון מיוחד בממשלה ולמצוא את הורכים לפי עול, לטפל ולעצור את הגל העכור הזה. הכל עניין של סדרי עדיפויות. אם יחליטו על סדר עדיפויות נכון ויציבו את הטיפוס באלימות ובפשעה בראש הסולם, כפי שמתחייב, ימצא גם הפתרון. לא צריכים כאן איש כנוליאני. צריכים כאן ממשלת ג’וליאני. כי אין טעם לשלוט ואין ערך לחיים, אם אין כאן חיים”.

– **במה זה יתבטא?** “לא יודעת. נצטרך לבחון את הענישה ולהתריין עם משרד המשפטים ועם המשטרה, כדי שהרבר לא יהפוך למכת מדינה. זו ממש אלימות”.

– **או בכל פעם מחדעונו, מוצקצקום בלשון ועובי רים הלאה. חרוץ מזעזע, מה תעשי?** “החברה הישראלית עוברת זעזוע. אלימות פושה בכל פינה. ילדים נרצחים בירי ילדים. פניתי השבוע ליועץ המשפטי לממשלה ולשר לביטחון פנים ברוישה לקיים ריון מיוחד בממשלה ולמצוא את הורכים לפי עול, לטפל ולעצור את הגל העכור הזה. הכל עניין של סדרי עדיפויות. אם יחליטו על סדר עדיפויות נכון ויציבו את הטיפוס באלימות ובפשעה בראש הסולם, כפי שמתחייב, ימצא גם הפתרון. לא צריכים כאן איש כנוליאני. צריכים כאן ממשלת ג’וליאני. כי אין טעם לשלוט ואין ערך לחיים, אם אין כאן חיים”.

נזקה היישר למכרז

דליה איציק, 52, מונתה לשרת התקשורת ב11 בינואר השנה. היא נזרקה היישר לתוך המכרז על הערוץ השני רווי היצרים ולמאבק על הפרטת בוק, שני מכרזים שניהלה בהצלחה. בין לבין נאלצה לה תמודד גם עם פיטורי מנכ”ל רשות הדואר, שאותו ביקשה להעביר מתפקידו. הוא טען שאימה עליו. היא אומרת שהוכפשה על לא עוול בכפה.

לראשונה היא מגיבה על מה שנכתב ובכלל זאת שאימה על המנכ”ל ועל בני משפחתו בסגנון

הליכוודניק הסדרתי של עמיר פרץ

עמיר פרץ רצה להראות השבוע שבזכותו ליכוודניקים זורמים לעבודה באלפים. בין היתר התייצב איציק מויאל, לשעבר יור”ר ועד ויכוחים שניהלה בהצלחה. בין לבין נאלצה לה תמודד גם עם פיטורי מנכ”ל רשות הדואר, שאותו ביקשה להעביר מתפקידו. הוא טען שאימה עליו. היא אומרת שהוכפשה על לא עוול בכפה.

לראשונה היא מגיבה על מה שנכתב ובכלל זאת שאימה על המנכ”ל ועל בני משפחתו בסגנון

לראשונה היא מגיבה על מה שנכתב ובכלל זאת שאימה על המנכ”ל ועל בני משפחתו בסגנון

יום שישי, כיה באייר תשס”ה – 3.6.2005

אורי פורת

מדינה חדי־צדדית

ה שהולך אצלנו בזמן האחרון באופן יוצא מן הכלל הוא השימוש במושג “חריצדרי”. הכל החל כאשר הממשלה, במקום לקרוא לילד בשמו ולהכריז על מסירת גוש קטיף כפרס לחמאס – מה שלא נשמע טוב במיוחד – החליטה על “התנתקות חריצדרית”, מה שנשמע מצויין. בניסוח זה לא מדובר בצעד לאחור של ממשלה תשושה, אלא בצעד קדימה של ממשלה נחושה. מכאן ואילך כבר אין מקום להתווכח, כי הכל החליט ותכליתו, גמור וסגור, משהימשהו, הבל על הזמן.

שימוש כזה עשתה באחרונה שרת המשפטים, שאימה לעשות שפטים בתושבי גוש קטיף, אם לא יאותרו, תוך שבוע, לשתף פעור לה בחיפוש פיתרון למגוריהם לאחר הפינוי. אם ימשיכו בסירובם, הוזהרו, יוכתב להם פיתרון חריצדרי. חידוש מעניין ומרענן היה לה גם בעניין הבתים שיפונו: ישראל תהרוס אותם באמצעות מג’ רסות בטון ואילו הפלשתינים יפנו את ההריסות תמורת תשלום גאות שאנחנו נשלם. יופי של פיתרון יצירתי, רק שיש לו חסרון אחר: הפלשתינים לא יודעים מזה.

גם שרת החינוך למדה את הפטנט והיא הודיעה השבוע למור רים, כי אם לא יתשפו פעולה ביישום הרפורמה של דוברת, היא תישם באופן חריצדרי.

ח”כ מתן וילנאי, הנמנה עם המתמודדים על ראשות העבודה (וראשות הממשלה), הפנה השבוע קריאה נרגשת לעבר הממשלה לרצח הממשלה, שמעון פרס, וכך אמר: “אני מציע לך שותפות חריצדרית. כשאני אבחר, אתה תמשיך לתרום ולא תהיה באבא סאלי”.

הגרילה לעשות קבוצת הפועל תל־אביב בכדורסל, שבמהלך חריצדרי משלה, לאחר שניצחה את גליל עליון במשחק שקבע מי משתי הן תעלה לגמר־סל מול מכבי תל־אביב, היא הודרה והכריז רה כאלופת המדינה את עצמה, כאילו מכבי לא קיימת. כדי לחזק את גודל ההישג הווירטואלי, חגגו השחקנים, ההנהלה והאוהדים בשירה וריקודים על הרקט, ואפילו גזרו את רשתות הסלים, כמו נהג הווכים באליפות אמיתית. מה יש לדבר? פעם אמרו שצריך שניים שטנגו, אבל אצלנו יש סידור שמספיק אחר, בתנאי שהוא גם מספיק לא חכם כדי לחשוב שכולם טיפשים.

עבודה בעיניים

אם מישהו וקוק להוכיחה נוספת איך ספין תקשורתי יכול לעבוד יפה בפוליטיקה, הנה מה שקרה בימים אלה במפלגת העבודה. עמיר פרץ, שגם הוא רוצה להיות מנהיג המפלגה, קצת הסתבר באחרונה בכמה ביי טוויים, שאינם עולים בקנה אחד עם מרויך ההליכות והנימוסים של חנה ככלי.

בריון שהתקיים בבית מפלגת העבודה בתל־אביב, הוא התגפל על היועץ המשפטי של המפלגה, אלדר יניב, ובפרץ של צינור ביוב שנפ רץ הוא התיו לעברו שפכים כמו: “אפס מאופס”, “מנוול”, “ובל שכמוך”, “טינופת שממך”, “חילאת המין האנושי”.

אם יהיה מישהו מבית הלב שיחשוב שלא היתה זו אלא תאונת עבודה ותו לא, צריך להזכיר לו, שיום אחד קורם לכן אירעה תאונת עבודה אחרת בעת שהסיעה בכנסת התכנסה ל”שיבה הניגית” לציון סיומו המוצלח של מופקד חיוויים. גם במהלכה של ישיבה זו איבד החבר פרץ את עשתונותיו והוא התגפל על החבר דני יתום בפרץ של צעקות מעליבות בהחלט, אלא שהפעם, הוא חטף בחורה מנה אחת אפיים. “אתה פישר”, השיב לו יתום, “אתה אפס מאופס”, “אתה צריך כתת טיפולית”.

מה יש לדבר? מפלגת העבודה, אשר עד השבוע נחשבה כמו שכבר מזמן נפחה את נשמתה, הנה פרויטוף היא משמיעה נפחיות, המכשרות את תחזית המתים. עובדה שבסככים ישיבת הקללות בכנסת ולקראת ועידת המפלגה, ויברו החברים על כך ש“עכשיו הזמן לכבוש מחדש את השלטון”.

יפה מאוד. אבל איך כובשים מחדש את השלטון עם “אפסים מאופי סים”, “מנוולים”, “פישרים” ו”טינופות”?

אין בעיה. יש פיתרון ברזק לשיפור עמדות ברעת־הקלה ולמחזיקת תקריות מבישות מהקוריקולום־וטה: פשוט הולכים על ספין של הפוך על הפוך.

השבוע, קצת לפני שוועידת העבודה התכנסה בגני התערוכה לאשר את האיוור עם מפלגת “עם אחר” של עמיר פרץ, הוא יום באופן חריצדרי גנישת סולחה מתוקשעת עם דני יתום, שבמהלכה החליפו ביי ניחם זרי פרחים, חיבוקים ונשיקות והתיוזו על זה רק שבחים ומח מאות. כך, כמה פשוט, הוחלפו מי השפכים במי קולון וכך גם נמחק הקלון.

לאחר מכן, במהלכה של ועידת האיוור עצמה, התגלה לעין כל עמיר פרץ אחר. לא עוד הבירוין המשופם עם הפה הגרוגל, אלא איש נעים הליכות ומסביר פנים, המפריך רק אהבה ואוהוה על כל סביבותיו. בצעד מפתיע נוסף הוא עלה לבמה ובמקום הקללות הרגילות, הרעיף משם על ראשו של אלדר יניב שפע של מחמאות וציפחות מילוליות, עד שהאחרון סק והודיף כי הוא סולח על העלבונות שהיו. כך הפכה ועידת האיוור לוועידת שלום וכך גם יכול היה עמיר פרץ להכריז באוזני הקהל המריע: “הפיוס שלנו יחזיר את העבודה לשלטון”.

באמת מרגש. אבל רגע, רגע. ואיפה העבודה עכשיו? לא בלשטון? ■

פרץ. מי עדיק?